

[Justitsministeren]

Jeg kan dog sige så meget, at der opstår to problemer. Det ene problem er, om Superfos kan få forsyning af råfosfat, om de kan få erstattet den forsyning andetstedsfra, og det andet problem er det nævnte spørgsmål om erstatning.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt Superfos fortsat kan få forsyning, kan jeg sige, at kontrakten indeholder en force majeure-bestemmelse, der muligvis – men også kun muligvis – giver adgang til for Superfos' modpart eller kontraktpart at opsiges kontrakten allerede på nuværende tidspunkt, hvis loven gennemføres, således at der i den forbindelse kan opstå et problem om, hvorvidt Superfos kan få forsyning. Det er igen afhængigt af, om Superfos kan skaffe sig forsyning andetstedsfra, og det er meddelt – men det er en oplysning, jeg ikke kan gå nærmere ind på betydningen af – at man vanskeligt kan tænke sig, at man kan få en erstatning andre steder end i Sovjetunionen, og prisen for pågældende erstatning har man ikke kendskab til.

Det er altså den usikkerhed, der opstår på grundlag af spørgsmålet om, hvorvidt man efter denne lovs vedtagelse kan få forsyning af råfosfat.

Vedrørende det andet spørgsmål, om erstatningen, kan jeg ikke sige meget mere, end vi har sagt i den udtalelse, der er fremsendt til udenrigsudvalget. Dog vil jeg sige, at netop på grund af den force majeure-bestemmelse, jeg omtalte, er det på forhånd noget vanskeligt at tænke sig, at der kan opstå et direkte erstatningskrav som følge af bestemmelsen i grundlovens § 73. Det er dog forudsat, at Superfos får den nødvendige dispensation, således at man også efter lovens ikrafttræden kan fortsætte med at modtage de forsyninger af råfosfat. Men selv om kontrakten går længere, vil jeg altså ikke på forhånd sige, at dette i sig selv kan bevirke, at der kan opstå et erstatningskrav efter grundlovens § 73.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne først takke justitsministeren, fordi han er meget mere afdæmpet og realistisk i sin vurdering af konsekvenserne, end vi ellers har hørt fra mange sider i de senere dage. Jeg synes, det er yderst fornuftigt af

regeringen at bringe en mere realistisk tone ind i debatten fremfor den lidt mere hysterisk anlagte kampagne, der har været fremført i offentligheden. Det skal justitsministeren ikke have utak for.

Jeg bliver nødt til at gøre justitsministeren opmærksom på, at det papir, han har oversendt til udvalget, og som han altså ikke mener han har stemplet, vitterlig er stemplet. Det er muligt, at justitsministeren er uden skyld i det forhold, det skal jeg ikke kunne afgøre, men vi andre har i hvert fald modtaget et stemplet papir.

Nu har jeg forstået på justitsministeren, at det ikke længere er fortroligt, og det vil jeg da gerne sige tak for. Så må det afklares, hvordan stemplerne fyger her i huset, og hvem det er, der stempler alt muligt næsten rutinemæssigt. Det er en anden sag, men nu er papiret i hvert fald ikke fortroligt mere, og tak for det.

Så en sidste bemærkning, og det er angående fortroligheden omkring Superfoskrivelsen. Det er en velkendt sag, at regeringen udfolder store bestræbelser for at støtte Superfos' hemmelighedskræmmeri, ikke alene i denne sag, men også i andre velkendte sager. Det er en linje, justitsministeren har fulgt op med den bemærkning, han netop selv henviser til, at der skulle være fortrolighed omkring Superfospapiret.

Jeg vil godt bede ministeren om at sende os en redegørelse for, hvordan en privatperson gennem et udvalg kan pådutte mig nogle hemmeligheder, som jeg skal modtage, og som man så vil påberåbe sig senere hen over for mig, men som jeg ikke har mulighed for at gå ind i en tilsvarende offentlig debat af. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt. Det er en fuldstændig uanstændig fremgangsmåde, og jeg håber, justitsministeren vil være i stand til at meddele folketingsretten, at sådan kan man altså ikke behandle folketingsmedlemmerne.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg skal blot sige til hr. Albrechtsen, at jeg pådutter ikke noget som helst, og det gør justitsministeriet heller ikke. Vi får stillet et spørgsmål af et udvalg, bliver anmodet om at komme med, vi kan vel kalde det en juridisk redegørelse for, hvordan det forholder sig i denne sag. Det er vi ikke berettiget til at gøre